

DOKOŘÁN

PROSINEC
2024
CENA 48 Kč

Vážení divadelní přátelé,

v letošním roce připadla první adventní neděle na 1. prosince, a tak nás tento měsíc bez okolků hned od svého počátku obejmul vánoční atmosférou. Smutnou samozřejmostí posledních desetiletí je však skutečnost, že si komerční svět tyto svátky zokupoval po svém, a tak v obchodních centrech vyhrávají koledy každý rok mnohdy už od října... ale s tím se prostě už musíme asi smířit. Nakonec to posvátnost adventního času zase tak moc neohrozí. Komerčně devalvovány jsou i jiné krásné fenomény našich životů, a přesto se k nim stále upínáme.

Vánoce má charakterizovat především setkávání bližních v obci a rodině, odezdání se rozjímání o smyslu naší existence a o jejím duchovním rozměru. Ovšem pro svět obchodu, v němž existujeme, jako by existovalo pouze těch pár chvil kolem vánočního stromku. Vše je šikovně koncentrováno na tradicím odpovídající předměty, které mají „nafutrovat“ Štědrý den do očekávané úplnosti a tečka.

Nechci moralizovat. Jen přemýšlím o věcech, kterých je mi líto, a jako vhodný příklad pro vysvětlení svého zármutku nad ztrátou duchovních hodnot lidských svátků si vypůjčím jiný významný, a stejně tak světem obchodu ohrožený, akt našich životů, kterým je svatba. Svatba sama o sobě se stala natolik dominantní, jako by už ani o manželství nešlo. Kromě toho, že se mi protiví všechna ta televizní show, v nichž se žení a vdávají mladí lidé za honorář (však se na toto barbarství odmítám dívat – co už můžu jiného), je mi například i líto toho, že se závazek svaatebního slibu neodehrává vždy před vyšší autoritou, pro některé před bohem, pro jiné před celou obcí, v níž novomanželé

žijí. Jejich slib daný před transcendentem či komunitou, v níž následně existují, není jen slibem mezi dvěma jednotlivci, nýbrž závazkem jakési vyšší úrovně.

Ve výčtu mých lítostí nad ztrátou našeho spolužití nemohu nevzpomenout na to, jak špatně vnímám i ohromný nárůst mezilidské komunikace na sítích na úkor osobních setkání.

Nemůžete se mi divit, že toužím po tom, aby lidé žili více spolu, jako například po Vánocích či po svatbách nebo vůbec... Není to tím, že bych byl staromódní. Je to tím, že jsem

celý svůj život zasvětil divadlu právě pro jeho kouzelnou moc lidí sdružovat. A velmi dobře vím, jak divadlo funguje pro ty, kteří v něm prožijí společné chvíle s jinými lidmi, ať už na jevišti, nebo v hledištích. A nefunguje jen pro jeden sváteční večer. My v divadle velmi dobře víme, že je premiéra každé nové inscenace sice svátek, ale po ní následuje celá řada repríz, při nichž dochází k dalším a dalším setkáním, a zázrak divadla se tak neustále opakuje. Opakuje se tak po celou dobu trvání naší lidské civilizace.

Jak jinak můžu zakončit své dnešní stesky než výzvou, abyste své bližní o Vánocích potěšili vstupenkami do našeho divadla. Víím, že radost z takového dárku bude několikanásobná.

Za všechny své kolegy se na shledanou s vámi, a nejen o Vánocích těší

Stanislav Moša, ředitel MDb

Stanislav Moša a Zdenek Merta zahájili zkoušení Pohádky o živé vodě.

Ve středu 6. listopadu proběhla v Galerii jefa Kratochvila vernisáž Jana Čuříka. Výstava Alter ego je k vidění ve foyer Činoherní scény.

Delegace z MdB navštívila oslavu 10. narozenin partnera našeho divadla, pivovaru Hauskrecht.

Brněnským svatým Martinem byl tentokrát Petr Štěpán, který přivítal návštěvníky Svatomartinského koštu na náměstí Svobody. Foto Robert Vysrčil.

Soutěž

Slavíme 80 let divadla

Tentokrát se v naší soutěži, v níž se vracíme k archivním inscenacím, zastavíme v listopadu v roce 1992. Pamětníci vzpomínají, že divadlo bylo zasypané sněhem a na Činoherní scéně se v režii Stanislava Moší hrála adventní pohádka *To vánoční šturmování aneb Pokoj lidem dobré vůle*. Ptáme se tentokrát na jména herců na fotografii. Poznáte alespoň ty dva, s nimiž se na našich jevištích můžete stále setkávat?

V minulém čísle jste správně poznali, že se jednalo o inscenaci *Radúz a Mahulena*, a ze správných odpovědí jak na Facebooku, tak na adrese dokoran@mdb.cz jsme vylosovali šťastné výherce. Přidejte se do naší soutěže i tentokrát a třeba se budete moci radovat z hodnotných dáreků z našeho divadla přímo pod vánočním stromečkem.

Přejeme vám krásné, pohádkové Vánoce!

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

BRNO AIRPORT

Zuzana Čtveráčková

Každá píseň je svého druhu výzva

Oblíbený refrén „Zpívej se mnou a máš chvíli klid!“ nebo emblematické motto „Nejsi v tom sám!“. Tyto bez nadsázky hity si český divák může zpívat a líp se mít díky překladu naší dvorní překladatelky Zuzany Čtveráčkové. Když originál druhého zvoleného úryvku vložíte do překladače, zjistíte, že: „Budete nalezení!“ Daná ukázka demonstruje rozdíl mezi překladem, který přenáší emoce a který přenáší pouhá slova. O první variantu při své práci usiluje právě Zuzka a její další překladatelské postupy přiblíží následující povídání.

Zuzi, rozhovor vzniká v pro tebe slavnostním čase – nejde o svátek ani narozeniny, přesto je 5. listopad 2024 tvůj významný den. Můžeš přiblížit projekt, jehož výsledkem je právě začátkem listopadu vydaný oficiální *Zpěvník EU*?

Jak napovídá název – jde o zpěvník vybraných písní jednotlivých států Evropské unie. Každá z členských zemí v něm má šest pečlivě vybraných písní rozdělených do šesti tematických kategorií. Každá píseň je ve zkratce představena a pak uvedena jak v původním jazyce, tak v angličtině, včetně not. A mně se nějakým zázrakem povedlo vyhrát otevřenou překladatelskou soutěž, kterou před čtyřmi lety zveřejnila OSA. Překládala jsem pět ze šesti písní, které reprezentují Českou republiku, šestá píseň (*Modlitba pro Martu, pozn. aut.*) už oficiální překlad měla. Celý projekt je dílem neziskové dánské organizace, která na něm začala pracovat v roce 2015 a cíleně chtěla zůstat nezávislá na strukturách a financování Evropské unie. Jejím záměrem bylo umožnit zejména nám Evropanům poznat se i díky písním, které jsou pro tu kterou zemi charakteristické a významné.

Z podstaty věci je *Zpěvník* specifický tím, že šlo o překlad z mateřského jazyka do jazyka cizího. I když výborně ovládáš angličtinu, němčinu, francouzštinu a po *Medicovi* i oprášenou španělštinu, probíhá proces překladu do nerodného jazyka jinak?

Proces překládání je víceméně stejný jako do češtiny – někdy se slova nabídla sama, jindy bylo potřeba si je „vysedět“, někdy začneš od začátku, jindy od konce nebo odkudkoli, odkud to jde, někdy máš skoro celou píseň a musíš ji předělat, jindy víš hned, že by to mohlo klapnout. Ale tentokrát jsem častěji než obvykle šla nejdřív po rýmech. Vtipné bylo, že většinou skuhrám, že angličtina má spoustu jednoslabičných slov, která je potřeba v překladu nacpat do omezeného počtu not/slabik. Tady to bylo naopak – musela jsem občas něco domýšlet, abych počet not/slabik naplnila. Největší neznámou pro mě tentokrát byla právě má znalost anglič-

tiny. V průběhu jednotlivých výběrových kol o nic nešlo, prostě jsem „si hrála“ a měla radost, když se něco povedlo. V naší zemi je spousta vynikajících angličtinářů. Představa, že bych měla vyhrát, byla z říše snů. Ale to mi zřejmě dalo určitou svobodu a lehkost. A když jsem najednou měla reprezentovat naši zemi, říkala jsem si, že se nesmím leknout, že si hlavně nesmím přestat hrát. Zásadní na této práci bylo, aby byly písně přeloženy do zpívatelné angličtiny. Nešlo o zrcadlový překlad, ale o překlad, který respektuje i hudební zákonitosti, aby se písně daly hezky zpívat, k čemuž je zapotřebí nejen dobrá angličtina, ale i balíček dalších dovedností. V některých zemích na překladech spolupracovalo dokonce víc lidí – například angličtináři s muzikanty.

Jedním ze zmíněných tematických okruhů jsou *Písně víry* a v něm středověký husitský chorál *Ktož jsú boží bojovníci*. Jaký klíč jsi k němu volila?

Nejdřív jsem musela zjistit, co se v něm zpívá v češtině... (*smích*) Autoři *Zpěvníku* našťástí stáli o dnešní běžnou angličtinu, aby

S dcerami Gabrielou a Karolínou po premiéře muzikálu Heidi

byly písně pochopitelné pro kohokoli s průměrnou znalostí jazyka. Když jsem se zorientovala v českém textu, překlad zas tak složitý nebyl. Paradoxně mnohem obtížnější byla zdánlivě nejjednodušší píseň *Není nutno*. Je poměrně krátká, určená pro děti, takže musí zůstat jednoduchou, a přitom nese silné poselství, což není snadná kombinace.

Víš, zda písně zůstanou zapsané jen ve Zpěvníku nebo budou reálně nazpívány?

Upřímně jsem zvědavá, co bude dál. Nabízí se, že by mohl *Zpěvník* putovat do škol nebo by mohl zajímat české komunity v zahraničí. Těžko říct, jestli se některá z písní přirozeně chytne. Asi se to nedá čekat u *Ktož jsú boží bojovníci*, ale právě *Není nutno* nebo *Chválím tě, Země má* by mohly. (*Doplníme, že na seznam písní patří ještě milostná Lásko má, já stůňu a lidovka Černé oči, jděte spát, pozn. aut.*) A jestli se jich ujme nějaké české hudební těleso a nazpívá je, to by bylo skvělé. Nebo kdyby mi chtěl někdo udělat radost na Vánoce...? (*smích*)

Kromě překládání jsi u inscenací *Horečka sobotní noci* a *Vrabčák a anděl coby jazyková poradkyně* pomáhala hercům se správnou výslovností originálních cizojazyčných textů písní. Máš i ty hudebního poradce, který ti pomáhá zorientovat se v hudebních pravidlech?

Většinu zvládnou sama. Pokud váhám, zkouším, co mi bude znít správně. Ale pokud ani to nepomůže, nemám problém se zeptat, nejčastěji korepetitorů nebo autorů hudebního nastudování. A jsem vděčná, že mi vždy laskavě vyšli vstříc. Jak se smíchem říká můj muž, je to ostatně v jejich zájmu, oni vše uslyší x-krát dokola, takže je pro ně důležité, aby je nic netahalo za uši. (*smích*) Nicméně pokud i přes všechnu snahu šlápnu vedle, někdo mi to bezpečně dříve či později laskyplně otříská o hlavu. (*smích*) A jsem za to ráda, protože příště už vím.

Když vzniká původní dílo, autoři uvádějí, že někdy nejprve jeden vytvoří hudbu, do níž druhý připiše slova, a jindy na hotové libreto skladatel napíše noty. Jak je to

se vznikem překladu? Dá se překládat písňový text bez znalosti hudebního podkladu originálu?

Podle mě nedá. Bylo by to jako vzít obraz, otočit ho, aby nebylo nic vidět, a zadat malíři, aby namaloval jeho kopii. I kdyby věděl, co má malovat, nikdy by neměl šanci zvolit tutéž kompozici, barvy, rozměry, poměry atd. Celkem to jde, když máš nahrávku nebo noty. Ale za mě optimálně obojí a nejlépe, aby bylo ve všech materiálech totéž, což z mnoha objektivních důvodů není samozřejmostí.

Překlad divadelních her není jen o muzikálech, ale i o činohře. Máš něco z toho radši?

Mám ráda obojí, ale činohru vnímám ze začátku jako obtížnější, protože si musím rozhodnout, v jakém duchu hru vést. Poměrně pravidelně první třetinu přepisuju, než si ujasním, zda si mají postavy tykat či vykat, jak hovorově mají mluvit a další drobnosti. V muzikálu mnohé napoví hudba, čímž je to snazší, ale zase každá píseň je svého druhu výzva a to miluju.

Zatím se otázky týkaly českých premiér, kdy existuje jen originál. Jaké ale je překládat klasickou hru, která byla do češtiny nejednou přeložena, jako například Molièrův *Lakomec*? Je svazující nebo inspiřující mít od koho okoukat?

Já neokukuju. (*smích*) Nové překlady vznikají až v okamžiku, kdy je starší překlad nevyhovující, takže okoukávat by bylo dvousečné. Mohlo by to jistě občas pomoci, ale mohlo by tě to odvést od vlastní cesty, jak se s hrou popasovat, a najednou by tu byly dvě stejné kopie. Tedy – případné nahlížení zásadně, až když mám hotovo.

Podobně jako písně do *Zpěvníku*, i muzikálovou komedii *První rande* jsi překládala za covidu. Vyhovuje ti obdobná práce v relativním klidu nebo spíš stres spojený s šibeničním termínem odevzdání?

Přímo šibeniční termíny ráda nemám, ale umím fungovat i s nimi a někdy i líp, než když mám času přiliš. Což nevím, kdy se stalo naposledy. (*smích*) Pokaždé když překládám, přijde chvíle, kdy eliminuju vnější

svět a žiju inscenací. A když čas tlačí, tato fáze přijde dřív a je dost intenzivní. Sice to se mnou pak doma není k vydržení, ale mám od holčiček a mého muže úžasnou podporu, která má tisíc a jednu různých podob. Mám obrovské štěstí.

Pro pražské Divadlo Na Prádle jsi vytvořila překlad muzikálu *NE/NORMÁLNÍ*, který se poté uváděl i zde a v prosinci jej čeká derniéra. V obou produkcích byl použitý totožný překlad nebo jsi ho revidovala?

Před začátkem zkoušení jsme se potkali s režisérem brněnské inscenace Petrem Gazdíkem a s dramaturgem Mirkem Ondrou. Společně jsme si text přečetli, pobavili se nad ním a Peťa mi řekl, která místa si přeje, abych změnila. Překlad jsem tedy upravila, aby vyhovoval jeho režijní koncepci. Například vznikly dva různé překlady písně *I Miss the Mountains*. První zrcadlil, jak jsem píseň vnímala já, druhý jak Peťa. Oba jsou správné a jde o hezkou ukázkou, že překlad písní je do jisté míry subjektivní, nicméně ve výsledku musí být především objektivně funkční. (*smích*)

Vraťme se závěrem ke *Zpěvníku*, kde sice není oddíl *Vánoční písně a koledy*, což však vybízí k otázce, jaká je tvá nejoblíbenější česká píseň s vánoční tematikou, která by si zasloužila být přeložena do cizích jazyků?

Asi *Vánoce, Vánoce přicházejí*. Mám ji spojenou s krásnými vzpomínkami na babičku a dědečka. Často jsme si ji pouštěli i mimo Vánoce v takovém hudebním pelmelu mých dvou tří oblíbených gramofonových desek. Asi by se ve světě divili, jakou máme parádní vánoční písničku plnou černého humoru. (*smích*)

Děkuji za příjemný rozhovor, jehož poslední otázka nenechala Zuzku chladnou a hned začala vytvářet variace překladu. Nechte se i vy, milí čtenáři, navnadit na koledy a navštivte *Vánoční koncert*, na kterém mimo jiné uslyšíte také Zuzčiny překlady písňových textů. *We Wish You a Merry Christmas!*

Text: Kateřina Vižďová

Derniéra 5. listopadu na Činoherní scéně

Lev Nikolajevič Tolstoj

ANNA KARENINA

režie Petr Gazdík

Pozvánka

Karel Poláček Jan Šotkovský Mikoláš Tyc

BYLO NÁS PĚT

režie Mikoláš Tyc

SILVESTR 2024

31. prosince 2024 od 18.00 hodin (až do Nového roku 2025)

KOMEDIE & PARTY aneb v pořadí již dvacátá čtvrtá SILVESTRPARTY v Městském divadle Brno

Po skončení slavnostního představení zábavní program s občerstvením: k tanci a poslechu hraje orchestr Městského divadla Brno
cimbálová muzika Václava Nováříka | oldies diskotéka Jindry Eliáše | několik chodů pestrého rautového občerstvení se skvělými nápoji
slavnostní přípitek o půlnoci na jevišti (vše v ceně vstupenky - místenky) | Cena: 3 325 Kč

Fotografie ze zkoušek Bylo nás pět

Barbora Remišová

Některé věci je lepší neplánovat

Z Brna do Vídně a zase zpátky. Tak by se dal aktuálně shrnout životní příběh herečky Barbory Remišové. Drobná energická tmavovláška si na jevišti „stříhla“ rozmanité role od odvážného Gavroche v *Bídnicích* až po romantickou Sugar. Poslední roky se však její hlavní zájem přesunul mimo divadlo...

Když jsme spolu připravovaly rozhovor pro Dokořán před pěti lety, zkoušela jste zrovna Sophii v *Mamma Mia!* a uvažovala o založení rodiny. Dnes máte tříletou dceru Avu a s rodinou žijete ve Vídni. Co dalšího se od té doby změnilo?

Hodně věcí! Můj život dnes vypadá úplně jinak než před pěti lety. Největší změnu přinesla samozřejmě Avinka. Ona je to největší štěstí, které nás potkalo!

Jak se stane, že se brněnská herečka původem z Považské Bystrice ocitne ve Vídni?

Naše divadlo každoročně jezdilo na zájezdy do německého Ingolstadtu, kde hlavní role hráli vždy rodilí mluvčí, zatímco menší role, orchestr a veškeré zázemí zajišťovalo naše divadlo. No a jeden rok přijel s námi hrát z Vídně i můj nynější muž (*Aris Sas, muzikálový herec vídeňského Raimundtheater, pozn. aut.*) a já jsem se zamilovala na první pohled! Po několikaletém vztahu mezi Vídni a Brnem jsem otěhotněla a bylo jasno. Chtěli jsme být pohromadě a já jsem logicky na čas musela přestat pracovat. Tak jsem se přestěhovala já za něj...

Jak se vám v Rakousku žije?

Dobře, protože žiju se svými nejbližšími. Bydlíme na okraji Vídně, v rodinném domě, takže máme kolem sebe skoro až vesnický pocit, ale zároveň můžeme sednout na metro a být za půl hodinky v centru velkoměsta. Tuto kombinaci mám moc ráda.

Jak dlouho jste měla klasickou mateřskou dovolenou?

Oficiálně jsem byla na mateřské téměř tři roky, ale první představení jsem odehrála, když měla Avi teprve pět měsíců. A to jsme si rovnou udělaly výlet do Náchoda s muzikálem *Sugar!* (*Někdo to rád horké*). Od té doby jsem si tu a tam mohla zahrát, za což vděčím zejména mým rodičům a mému muži. Zvláště moje maminka nachodila, myslím, stovky kilometrů s kočárkem kolem divadla, za každého počasí. Mami, děkuji! Jsem moc vděčná, že jsem tuto možnost měla, jelikož divadlo miluju a jeviště mi chybělo. Kdy si jsem nerozuměla ostatním maminkám, když říkaly, že si přišly do divadla odpočinout. Dnes tomu už rozumím. Mám úžasnou

dceru, ale občas změnit vzduch taky nebylo špatné. (*smích*)

Jak se vám teď daří skloubit hraní v Brně a dojíždění z Vídně?

Takhle – úplně jednoduše jsem si to nevmyslela. (*smích*) Ale to bych nebyla já, kdybych to vzdala hned na začátku jenom proto, že je to komplikované a v očích mnoha lidí až bláznivé. Všechno vychází z toho, co už jsem řekla: miluju divadlo a miluju naše divadlo. A tak jsme se s panem ředitelem domluvili, že to prostě zkusíme. Zatím to zvládám, mám velkou podporu ve svém muži, který mou lásku k divadlu naprosto chápe. Obrovská pomoc je právě Avi, která se krásně „udomácnila“ ve školce, a taky starí rodiče. Zvládáme to tak nějak všichni společně. Jestli to tak půjde dlouhodobě, to teď neumím říct, ale naučila jsem se, že některé věci je lepší neplánovat, nechat se vést intuicí a být otevřená. Ono to vždycky nějak dopadne. A dopadne to tak, jak má. Teda aspoň tak tomu věřím já...

Od rodiny v těchto dnech odjíždíte do Brna kvůli zkoušení komedie *Bylo nás pět*. Jaký to pro vás je návrat do divadla?

Myslím, že lepší návrat jsem si ani nemohla přát. *Bylo nás pět* jsem znala jen jako titul, knížku jsem nečetla, nicméně jsem se rychle nadchla. Je to velmi milý a laskavý humor, který mám ráda. Dovolím si už teď tvrdit, že režisér Mikoláš Tyc s dramaturgem Honzou Šotkovským napsali báječnou dramaturgii, a jsem opravdu vděčná, že s nimi můžu zkusit. Toto mi běží hlavou vždycky, když jedu autem na zkoušku nebo potom domů. Že mi to za to fakt stojí!

Jaká bude konkrétně vaše postava Evičky Svobodové?

Podle autora Karla Poláčka by měla vonět po vanilkovém cukru, takže se snažím, aby hlavně voněla. Ne jen vanilkou, ale taky mládím, vlastně až dětstvím, trošku naivitou, laskavostí, prvním náznakem zamilovanosti... Pevně věřím, že ten její parfém namíchám tak, že bude divákům vonět z jeviště až do poslední řady. (*smích*)

Ještě před brněnskou premiérou ale stihnete nastudovat titulní roli v muzikálu

My Fair Lady s českým ochotnickým spolkem Vlastenecká omladina ve Vídni. Jak došlo k vaší spolupráci?

O tomto spolku jsem se dozvěděla úplnou náhodou jednoho večera na sociální síti. Uveřejnili příspěvek, tehdy o přípravách muzikálu *Rebelové*, a já jsem nemohla uvěřit tomu, že ve Vídni existuje ochotnické divadlo, které hraje česky, potažmo slovensky. Je úplně jasné, že jsem s nimi musela navázat kontakt. V *Rebelech* jsem nakonec zaskočila roli Julči, pak jsem pomáhala s režii činohry *Osm žen*, kde jsem ke svému překvapení zjistila, že mě divadlo baví i z druhé strany. Teď v listopadu nás tedy čeká zmiňovaná *My Fair Lady*, kde si zahraju Elisou. Je to skvělá parta lidí, která žije divadlem. V určitém ohledu mi i oni pomohli cítit se ve Vídni víc jako doma.

Jak moc vám narození dcery změnilo vnímání divadla a životní priority?

To snad ani nejde, aby vám dítě nezměnilo život. Všechno je jinak a zároveň tak, jak má být. Vlastně už ani nevím, jak to bylo předtím... Při vši úctě a respektu, divadlo už pro mě není tou nejdůležitější věcí na světě. Hodně si přeju, aby nadále zůstalo v mém životě, to ano. Ale od doby, co jsem si porodila svou nejlepší kámošku, divadlo je pro mě mnohem méně stresující a musím říct, že se cítím mnohem svobodnější. A to mě dost baví.

Blíží se závěr roku a s ním i Vánoce. Jaké budou ty vaše?

Se začátkem pracovního kolotoče se mi Vánoce zdají ještě malinko vzdálené, ale předpokládám, že budeme slavit tak jako každý rok doma ve Vídni i doma na Slovensku. Mám se svými rodiči velmi blízký vztah a neumím si ani představit, že bych s nimi na Vánoce, byť jen na chvíli, nebyla...

Co byste si přála?

Přála bych si, aby se svět uklidnil... A já osobně se těším na všechno, co mi život přichystá, hlavně na objevování světa s mou dcerou.

Text: Lenka Kolegarová

Letiště Brno má za sebou úspěšnou letní sezónu

Cestující si mohli vybírat z 33 destinací, což je vůbec nejvíce v historii letiště. Široká nabídka letů se odrazila i na počtu odbavených cestujících. Od začátku ledna do konce října jich bylo dohromady 726 tisíc, což překonalo rekordní rok 2023. Provoz se v Tuřanech nezastaví ani přes zimu, která bude nebývale rušná. Pravidelnou celoroční linku do Londýna doplnily hned dvě exotické destinace: thajský Phuket a nově také Mauricius.

NEJOBLÍBENĚJŠÍ DESTINACE

Mezi destinace s největším množstvím odbavených cestujících se tradičně zařadil Stansted v Londýně. Tuto pravidelnou linku ke konci října využilo 82 tisíc cestujících. V letním letovém řádu létá 6x týdně a v zimním 5x týdně. Mezi klasické dovolenkové destinace s největším počtem odbavených cestujících se zařadily turecká Antalya, egyptská Marsa Alam a Hurghada a bulharský Burgas. Vysoké popularity se letos také těšila například španělská Mallorca a egyptská Marsa Matrouh u Středozemního moře.

OČEKÁVANÉ NOVINKY

Největšími novinkami příští sezóny jsou dvě pravidelné linky do evropských metropolí Malaga a Řím. Obě linky začnou létat od března s pravidelností 2x týdně. V dubnu se k nim pak přidá další pravidelná linka do italského Bergama. Spolu s Londýnem tak budou na brněnském letišti v příštím roce v provozu 4 pravidelné linky. Dále se bude létat i do klasických dovolenkových destinací, jejichž nabídka bude podobná té letošní.

33 DESTINACÍ

726 TISÍC CESTUJÍCÍCH
(v období od ledna do října)

82 000 CESTUJÍCÍCH
DO LONDÝNA
(v období od ledna do října)

AŽ 6 LETŮ TÝDNĚ
DO LONDÝNA

2 NOVÉ PRAVIDELNÉ
LINKY

Derniéra 19. prosince na Činoherní scéně

hudba Tom Kitt libreto a texty písní Brian Yorkey

NE/NORMÁLNÍ

komorní muzikál režie Petr Gazdík

Inscenace muzikálu *NE/NORMÁLNÍ* je pro mě...

...hned po *Anně Karenině* natolik výjimečným představením, že jsem si jistá, že na něj budu vzpomínat vždy jako na neopakovatelný zážitek. Emoce, které díky tomuto příběhu všichni společně prožíváme, jsou sice těžké, ale pro mě velmi očistné. Přijďte to s námi – se mnou naposledy zažít.

Ivana Vaňková

...srdeční záležitost. Mám nádhernou a ne-tradiční roli, možnost sledovat skvělé výkony mých talentovaných kolegů a to vše doprovází chytře napsané libreto podpořené silnou hudbou a přesným hudebním nastudováním pod „taktovkou“ Tonyho Marka. Na zkoušení tohoto kusu s Petou Gazdíkem vzpomínám extrémně pozitivně, byla to velká škola, a i přes pochmurné téma *NE/NORMÁLNÍCH* obrovská zábava.

Marco Salvadori

...nezapomenutelným zážitkem a bude věčnou vzpomínkou. Jsem hrozně rád, že si představení našlo své diváky. Možná jich nebylo tolik, ale o to silnější pouto vzniklo s těmi, kteří se několikrát znovu vrátili, aby s námi opět ten silný příběh prožili. A čau čau už asi z paměti taky nevymažu...

Jonáš Florián

...vděk, že jsem toho mohla být součástí. Po derniéře mi bude chybět hlavně moje divadelní maminka Ivanka Vaňková, protože hrát s ní je vždy za odměnu. Taky se mi bude stýskat po krásné hudbě a úžasném napojení s muzikanty, které se při této inscenaci obzvláště povedlo.

Eliška Hladilová

Karel Poláček, Jan Šotkovský, Mikoláš Tyc:

premiéra

BYLO NÁS PĚT idylická komedie o kouzlu dětství

Mozaika epizod z dětských let malého mudrlanta Péti Bajzy zahrnuje jeho rodinu, zbylé kamarády z titulní pětice i další rázovité figurky včetně zapšklého nepřítele vši zábavy pana Fajsta a cukrářovy dcery Evičky, která se Pětovi líbí, protože krásně voní po vanilkovém cukru... Nejen cukrem, ale i vzpomínkou na bezstarostné dětství vám zavoní celá inscenace.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: L. Matouš, J. Daniel, O. Halánek, M. Hurák, J. Uličník, M. Isteník, E. Studénková, N. Wetterová, Z. Herfortová, M. Čížek, B. Remišová a další.

VÁNOČNÍ KONCERT světové vánoční písně a koledy

Koledy jsou neodmyslitelně spojeny s Vánoce mi po celém světě a ani v našem divadelním světě tomu není jinak. Orchestr, sólisté i členové pěveckých sborů pro vás opět po roce rádi opráší svůj vánoční písňový repertoár a během necelé hodiny a půl vám stihnou nadělit nespočet dojemně nádherných okamžiků, jež vás slavnostně naladí na nadcházející sváteční čas.

Režie: Igor Ondříček

Dirigent: Dan Kalousek

Účinkují: Sólisté a orchestr Městského divadla Brno, dětský pěvecký sbor Bystroušek a smíšený pěvecký sbor Ars Brunensis.

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

derniéra

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

K vánočním svátkům patří i pohádkové příběhy a každá správná pohádka má také svůj šťastný konec. V případě muzikálu *Matilda* to tentokrát platí dvojnásob. Malá hrdinka se díky své velké vnitřní síle a fantazii popere s okolní krušnou realitou, kterou však současně zůstává i sebevětší silou nezvratitelný fakt, že v prosinci bude naše Matilda čarovat naposled!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields:

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA bláznivá komedie

Jak název současné královny mezi komediemi napovídá, nepůjde v ní asi vše podle plánu. Jenže čího plánu? Své vlastní představy o výsledné podobě inscenace *Vražda na Havershamském panství* má totiž nejen její režisér, ale také herci a nadto i technické složky ochotnického spolku. Důsledkem je, že hru nehrají spolu, ale proti sobě, což přináší výtečnou zábavu!

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: K. Daňhelová, M. Matějová, M. Němec, J. Mach, J. Florián, M. Míhál, J. Valeš a J. Przebinda.

PROGRAM PROSINEC

PROGRAM LEDEN

ČIHOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČIHOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČT	5.12.	19.00	Bylo nás pět	C4
PÁ	6.12.	14.00	Bylo nás pět	
PÁ	6.12.	19.00	Bylo nás pět	C5
SO	7.12.	19.00	Bylo nás pět	P
NE	8.12.	19.00	Bylo nás pět	D
PO	9.12.	19.00	Bylo nás pět	A1
ÚT	10.12.	19.00	Ti druzí	R2024
ST	11.12.	18.00	Ti druzí	
ČT	12.12.	19.00	Sám na dva šéfy	X2024
PÁ	13.12.	19.00	Sám na dva šéfy	T2024
SO	14.12.	19.00	Sám na dva šéfy	Z2024
NE	15.12.	18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	PP1
PO	16.12.	18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	PP2
ÚT	17.12.	19.00	Bylo nás pět	AB2
ST	18.12.	19.00	Bylo nás pět	AB3
ČT	19.12.	19.00	NE/NORMÁLNÍ	
PÁ	20.12.	19.00	Noc pastýřů	
SO	21.12.	19.00	Noc pastýřů	
NE	22.12.	18.00	Noc pastýřů	
PÁ	27.12.	19.00	Hra, která se zvrhla	
SO	28.12.	18.00	Hra, která se zvrhla	
NE	29.12.	18.00	Bylo nás pět	
PO	30.12.	19.00	Bylo nás pět	AB1
ÚT	31.12.	18.00	Bylo nás pět	

slavnostní silvestrovská premiéra

NE	1.12.	14.00	Čarodějky z Eastwicku	
NE	1.12.	19.00	Čarodějky z Eastwicku	zadáno
PO	2.12.	18.00	Čarodějky z Eastwicku	zadáno
ÚT	3.12.	18.00	Čarodějky z Eastwicku	
ST	4.12.	19.00	Čarodějky z Eastwicku	
ČT	5.12.	18.00	Čarodějky z Eastwicku	
PÁ	6.12.	19.00	Čarodějky z Eastwicku	
SO	7.12.	18.00	Čarodějky z Eastwicku	
NE	8.12.	14.00	Čarodějky z Eastwicku	
ÚT	10.12.	18.00	Vánoční koncert	
ST	11.12.	19.00	Vánoční koncert	
PÁ	13.12.	18.00	Matilda	
SO	14.12.	14.00	Matilda	
SO	14.12.	18.00	Matilda	
NE	15.12.	14.00	Matilda	
NE	15.12.	18.00	Matilda	
PO	16.12.	18.00	Matilda	
ÚT	17.12.	18.00	Matilda	
ST	18.12.	18.00	Matilda	

PÁ	20.12.	19.00	Vánoční koncert	
SO	21.12.	14.00	Vánoční koncert	
SO	21.12.	18.00	Vánoční koncert	
NE	22.12.	18.00	Vánoční koncert Javory	
PO	23.12.	18.00	Vánoční koncert Javory	
PÁ	27.12.	19.00	The Addams Family	
SO	28.12.	18.00	The Addams Family	
NE	29.12.	18.00	The Addams Family	
PO	30.12.	19.00	The Addams Family	
ÚT	31.12.	18.00	The Addams Family	

ČT	2.1.	19.00	Bylo nás pět	AB4
PÁ	3.1.	19.00	Bylo nás pět	E5
SO	4.1.	19.00	Bylo nás pět	AB6
NE	5.1.	18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
PO	6.1.	19.00	Prachy!	
ÚT	7.1.	18.00	Bílá Voda	
ST	8.1.	18.00	Bílá Voda	
ČT	9.1.	18.00	Velký Gatsby	
PÁ	10.1.	18.00	Velký Gatsby	
SO	11.1.	19.00	Alli	
PO	13.1.	19.00	Drahý Evane Hansene	AB1
ÚT	14.1.	19.00	Drahý Evane Hansene	E2
ST	15.1.	19.00	Drahý Evane Hansene	
ČT	16.1.	19.00	Drahý Evane Hansene	A4
PÁ	17.1.	19.00	Drahý Evane Hansene	A5
SO	18.1.	19.00	Ti druzí	
NE	19.1.	18.00	Ti druzí	
PO	20.1.	19.00	Ocelové magnolie	A1
ÚT	21.1.	19.00	Ocelové magnolie	A2
ST	22.1.	19.00	Sám na dva šéfy	
ČT	23.1.	18.00	Sám na dva šéfy	
NE	26.1.	18.00	Vrabčák a anděl	
PÁ	31.1.	14.00	Až na ten konec dobrý	
PÁ	31.1.	19.00	Až na ten konec dobrý	

ČT	2.1.	18.00	The Addams Family	
PÁ	3.1.	19.00	The Addams Family	
NE	5.1.	18.00	Tříkrálový koncert	zadáno
PO	6.1.	19.00	The Addams Family	
ÚT	7.1.	18.00	The Addams Family	zadáno
ČT	9.1.	19.00	Lakomec	
PÁ	10.1.	19.00	Lakomec	
NE	12.1.	18.00	Křídla 2023/2024	
PÁ	24.1.	14.00	Pohádka o živé vodě	
PÁ	24.1.	19.00	Pohádka o živé vodě	C5/E5
SO	25.1.	19.00	Pohádka o živé vodě	P
NE	26.1.	19.00	Pohádka o živé vodě	D/E7
PO	27.1.	18.00	Pohádka o živé vodě	SP
ÚT	28.1.	19.00	Pohádka o živé vodě	C2/E2
ST	29.1.	19.00	Pohádka o živé vodě	A3/AB3
ČT	30.1.	19.00	Pohádka o živé vodě	C4
PÁ	31.1.	19.00	Pohádka o živé vodě	A5/AB5

The Addams Family

Drahý Evane Hansene

■ Veřejná generálka ■ Premiéra

■ Děníera ■ Hostování

William Shakespeare:

HAMLET aneb HÁDALA SE DUŠE S TĚLEM

nesmrtelná tragédie o hledání odpovědí

Laiky i kritikou vřele přijímané pojetí slavného díla dokazuje, že se naše interpretace trefila do černého. Hamletova rozdvojená osobnost totiž nejlépe vyniká a jeho myšlenky vždy vyprávěné v monologích o to výrazněji publikem rezonují rozdělením jediné titulní role mezi dvě herecké osobnosti, jež spolu coby „mozek“ a „srdce“ vedou mimořádně poutavý dialog.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: M. Isteník, M. Mihál, P. Štěpán, P. Halberstadt, A. Antalová, V. Skála, K. Pekar, E. Hladilová, D. Rymeš, J. Brožek, R. Širila a další.

Kateřina Tučková, Dodo Gombár:

BÍLÁ VODA

dramatizace románu o ženách, víře a zlu

Daleko od vnějšího světa i své vnitřní Bestie se snaží utéct novinářka Lena usazením v bělovodském klášteře u místních řeholnic, kde dostane na starost péči o jejich knihovnu. Na první pohled jen archivní příběhy dávno zapomenutých osudů žen, o nichž se dočítá, ale s neodkladnou naléhavostí prostupují do Lenina současného života, před nímž se schovat nelze.

Režie: Dodo Gombár

Hrají: L. Janíková, M. Sedláčková, R. Coufalová, D. Hofmanová, D. Velčická, P. Vítázková, M. Krajčová, E. Kubálková, E. Hladilová a další.

Francis Scott Fitzgerald:

VELKÝ GATSBY

dramatizace slavného románu jazzového věku

Román *Velký Gatsby* se dočkal různých adaptací a v jednom jeho filmovém soundtracku zaznívá otázka: „Budeš mě pořád milovat, i když nebudu mít nic jiného než svou bolavou duši?“ Danou větu by mohla pronést každá postava v jímavém příběhu o členech mladé a krásné smetánky, kteří by i rádi milovali, ale zjišťují, že jejich duše jsou na to už až příliš zraněné.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Janota, J. Brožek, K. Daňhelová, D. Velčická, D. Vítázek, O. Studénka, Z. Brožek Holbeinová, J. Gazdíková, J. Uličník, M. Němec a další.

Pam Valentine:

TI DRUZÍ

magická komedie o životě po životě

Ne nadarmo některá z jiných inscenačních zpracování daného titulu v různých divadlech nesou název (*Láska*) mezi nebem a zemí. Právě o ni totiž v komedii v originálu známé jako *Spirit Level* jde. Naše označení *Ti druzí* děj nastiňuje přímo z oné „duchové úrovně“, výsledkem je ale tak jako tak stále onen laskavý duchařský příběh, který potěší vaši mysl i ducha.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: P. Halberstadt, A. Antalová, S. Janotová, O. Halámek, E. Kubálková, T. Sagner a J. Gazdíková.

Osobnosti MdB doporučují...

Sedm jednou ranou

Daniela Rymeše

1. Film

Muž jménem Otto. Vždy mám rád, když se vkusně mísí drama s humorem, a tento film to zvládá skvěle. Otto je zahořklý starý mrzout, ale jak už to ve filmech bývá, stane se z něj souhrou nečekaných okolností milý člověk, který neváhá pomoci ostatním. Je to vtípná a zároveň dojemná upomínka, že v životě jsou i důležitější věci než dodržování pravidel. A je osvěžující vidět Toma Hankse hrát brilantně i jiné role než prvoplánové kladase.

2. Kniha

Dominik Landsman: Deníček moderního fotra 3. Tohle – a samozřejmě i předchozí dva díly – by si měl přečíst každý rodič malého dítěte. Už dlouho jsem se

takto u knihy nepobavil. Je samozřejmě psána s velkou dávkou nadsázky, ale myslím, že některé situace autor nemusel ani přikrášlovat, život je napsal sám. Každý díl zahrnuje jeden rok dítěte, takže vzhledem k tomu, že mému Vojtíškovovi už tři roky byly a já ji ještě nedokončil, jsem s touto povinnou četbou trošku pozadu. Ale brzy mě to čeká celé znovu, tak si možná všechny tři díly ještě zopakují!

3. Jídlo

Moje první pečená husokachna. Husokachna neboli mulard je jedinečný hybrid mezi husou a kachnou, který nabízí to nejlepší z obou druhů. Takto ji alespoň inzeruje internetový prodejce drůbeže... My jsme ji dostali pěkně domácí ze slovenské větve naší rodiny. Když jsem název husokachna slyšel poprvé, předpokládal jsem, že si ze mě má žena Viki dělá legraci. No ale vaření se nebojím, takže po koupi nového litinového pekáče (do starého se ta potvora nevešla) a třinácti hodinách pomalého pečení jsme si v neděli udělali parádní svatomartinské menu v rodinném kruhu. Jen škoda, že jsem pak musel jít hrát od 14:00 *Spamalot*. Celou první polovinu jsem se proklínal, že jsem si ještě přidával zeli!

4. Seriál

Problém tří těles. Podle oceňované knižní předlohy čínského autora sci-fi Liou Cch'-sina, zpracované tvůrčím týmem legendární *Hry o trůny*. Tady pro mě nebylo nad čím váhat. Sci-fi mám obecně rád a v tomto případě se jedná skutečně o jedinečnou záležitost. Moc se těším na další série, knihy jsou totiž celkem tři. A ty si také rád přečtu. Slyšel jsem na ně zatím jen samou chválu a po *Deníčcích moderního fotra* bych mohl zabrousit zase do trošku jiného žánru.

5. Hudba

Vokální uskupení *Home Free*. Vokální kapely jsou mojí celoživotní vášní, ale nejzásadnějším objevem v tomto hudebním

žánru byla pro mě před pár lety právě tato skupina *Home Free*. Borci z Texasu, co se s tím nemažou a a cappella vám naservírují parádní americkou country. Fantastiční zpěváci, nápadité aranže cizích hitů a k tomu i vlastní tvorba odpovídající kvality. Kdykoliv si chci k vaření pustit nějakou hudbu, v drtivé většině případů bez váhání sáhnu po této pětičlenné frajerů.

6. Šachy

Šachy jsem se začal učit už v předškolním věku, pak jsem na ně dlouho zanevřel, ale v posledních pár letech jsem se k nim vrátil. Hraji většinou online korespondenční partie, tedy žádný časový limit, žádný stres, čistý relax. Našel jsem také na YouTube skvělé přednášky GM Bena Finegolda. Jeho rozbory jsou velmi poučné a jeho osobitý humor mě vždy dostane. Je to v podstatě taková svěží kombinace stand-up comedy a výuky, pro mě jakožto pedagoga je to tudíž taky skvělý zdroj inspirace. Dáme si partii?

7. Divadlo

Moc často se při hustém provozu našeho kulturního stánku do jiného divadla nedostanu. Ale nedávno jsem přece jen zavítal ke konkurenci, abych zjistil, jakého mají *Hamleta* v NdB. Byl to moc příjemný večer, navíc jsme ho s Viki zakončili parádním steakem aneb žádný z rodičů herců nemá ten večer představení a babička hlídá ratolest! Ale zpět k *Hamletovi*. Vždy rád vidím stejnou hru zpracovanou zcela odlišným způsobem ve dvou různých divadlech. Člověk si může užít rozdílné pojetí a nenuťit se do srovnání, neboť obě inscenace mají něco do sebe a jsou zcela osobité. Ale jen mezi námi, čistě z matematického hlediska je náš *Hamlet* samozřejmě lepší, protože máme dva! (úsměv)

Text: Daniel Rymeš
Kresba: Jaroslav Milfajt

Pozvánka

Advent na Dvoraně MdB

Přijďte si zazpívat s dětmi z Muzikálové školičky

5. prosince v 17.10
10. prosince v 17.10
11. prosince v 18.10

16. prosince v 17.00
20. prosince v 18.10

Zažijte během adventu sváteční atmosféru na naší Dvoraně. Nebude chybět vánoční stromeček, betlém a stánek Con Gusto s občerstvením.

A close-up portrait of Ondřej Halámek, a man with a beard and dark hair, wearing a dark shirt. He is looking directly at the camera with a slight smile. His right hand is raised to his forehead, with a wooden bracelet visible on his wrist.

Ondřej Halámek

Knihy jsou pro mě jedním z nevyčerpatelných zdrojů inspirace,

energie a fantazie

S hercem Ondřejem Halámkem jsme se k příjemnému a přátelskému rozhovoru sešli v kavárně Anoda kousek od našeho divadla. Bylo až s podivem, že si v tak pracovně nabitém životě dokázal najít čas, abychom si společně popovídali nejen o jeho herecké práci, ale také o náplni práce asistenta režie. A dal nám také jedinečnou příležitost poznat ho i jako vášnivého knihomola a milujícího otce rodiny...

V současné době zkoušíš v divadle inscenaci *Bylo nás pět*, ve které hraješ postavu Édy Kemlinka. Jedná se o dramaturgii známého románu Karla Poláčka. Setkal ses s knihou jako povinnou četbou už na základní nebo střední škole nebo s ní máš nějakou jinou předchozí zkušenost? Musel sis k ní v rámci zkoušení inscenace hledat novou cestu?

Samozřejmě jsem ji četl, když jsem byl malý, asi už na prvním stupni základní školy, a také si vzpomínám, že jsem viděl stejnojmenný šestidílný seriál České televize.

Znovu jsem se k ní ale vrátil až teď, ještě předtím než vyšlo obsazení k inscenaci a začalo samotné zkoušení. Byl jsem domluvený s režisérem Mikolášem Tycem, že se na ní budu podílet jako asistent režie, tak jsem si doma vzal knížku skoro po pětadvaceti letech znovu do ruky a na první straně jsem si všiml věnování od mých rodičů: „Ondrovi k desátým narozeninám.“ Opět jsem si ji přečetl a teď ji mám v šatně jako takový symbol toho, co tu právě tvoříme.

Příběh se točí okolo dětství a s ním spojeného dobrodružství pětice chlapců. Jak vzpomínáš na své dětství ty, probudil proces zkoušení v tobě nějaké vzpomínky, na které už jsi zapomněl?

Ano, zkoušením této inscenace se tak trochu vracím zpátky do dětských let. Jednak si vzpomínám, jak jsem knížku četl a vnímal jako dítě, a jak ji vnímám teď s odstupem času jako dospělý, respektive jako rodič. I když naší Aniče bude teprve rok, takže se ještě nepotýkám s tím, s čím se například potýkají rodiče dětí v inscenaci.

A zároveň se ve vzpomínkách vracím k tomu, co jsem dělal, když mi bylo deset. Mám bratra a dva bratrance, se kterými jsme trávili prázdniny a hráli jsme si na všechno možné, na indiány, vojáky, Rychlé šípy, superhrdiny... Snažím se z toho také trochu čerpat, z té své klukovské stránky, kterou tam v sobě ještě někde pořád mám a mám ji odžitou. Dětská představitost je tak bezbřehá, že mě velice baví ji při zkoušení znovu nalézat.

Já se ještě vrátím k tvému mládí. Co si my-

slíš, že by na to, kde ses teď ve svém životě ocitl, řeklo tvé desetileté já? Uměl sis například představit, že se v dospělosti budeš živit jako herec?

V deseti letech jsem si jeden den myslel, že budu kosmonaut, další že budu hasič, pak jsem si myslel, že budu popelář, následně učitel a já nevím, co všechno ještě, možná dokonce herec... Ale určitě herectví nebylo něco, co by pro mě v dětství bylo vysněným povoláním.

Páni. A kdyby mé desetileté já vědělo, co dělám teď, možná by řeklo: „Ty brdo, to je super, tolik možností si furt hrát,“ a zároveň by ho nezajímaly jiné věci než kostýmy a rekvizity, hlavně zbraně, protože jsme si rádi hrávali na vojáky. Možná kdyby mu došlo, jaký je divadlo obrovský kolos, mělo by z toho i trošičku strach, ale i tak by do toho určitě šlo po hlavě.

Ale zpátky k inscenaci *Bylo nás pět*... Já se tě teď zeptám na samotný proces vzniku nové inscenace, protože ty v ní nejen hraješ, ale podílíš se na ní také jako asistent režie. Jedná se o tvoji první spolupráci s Mikolášem Tycem v této pozici?

Ano, určitě. Sice je to už moje několikátá asistentura, ale poprvé s režisérem Mikolášem Tycem. Zároveň je to pro mě po dlouhé době setkání herecké, naposledy jsem s ním pracoval v roce 2019 na inscenaci *Nebezpečné vztahy*. Nicméně jsem nadšený, že jsem získal jeho důvěru coby asistent, protože mě velice baví jeho způsob práce, jednak ta organizační stránka a samozřejmě i ta tvůrčí, umělecká.

A co přesně obnáší práce asistenta režie u nás v divadle?

Pozice asistenta režie u nás v divadle je převážně organizační funkce, takže ještě před zahajovací zkouškou se snažím nechat vytisknout scénář a klavírní výtahy, pokud se jedná o hudební inscenaci. Komunikovat se všemi složkami inscenačního týmu, co například budou potřebovat už na zahajovací zkoušku. A potom v rámci samotného zkoušení vytvářet denní a týdenní fermány, aby kolegové věděli, kdy a kde mají co zkoušet, korepetovat, choreografovat a tak dále. Zá-

S Alenou Antalovou a Petrem Halberstadtem v inscenaci *Ti druzí*, režie Petr Gazdík

roveň mi herečtí kolegové hlásí své dlouho naplánované i náhlé absence a mým úkolem je tomu adaptivně přizpůsobovat plánování zkoušek. Samozřejmě poslední slovo má režisér dané inscenace. V generálních zkouškách pak předávám kolegům jeho připomínky.

Ale také se snažím přinášet a rozvíjet nápady daného režiséra, snažím se dívat ne jako herec zevnitř, ale jako někdo naopak zvenčí, kdo vidí celek a pozná, co by mohlo fungovat. To je pro mě největším oceněním, když můžu něčím takovým přispět i ze své pozice asistenta.

Je to pro tebe výhoda, že v inscenacích zároveň i hraješ?

Ano, je to výhoda. Jako součást hereckého obsazení vím, kde nás tlačí bota a kde tomu můžu jako asák zvenčí pomoci. Zároveň je to obrovská časová nevýhoda, protože některé věci se nedají odložit a musí se řešit hned. Nedá se říct, že bych chtěl být primárně asistent, protože jsem pořád hlavně herec. Ale

jsem velice rád, že právě v *Bylo nás pět* jsem dostal tu krásnou příležitost zároveň hrát a být asistentem režie.

Já o tobě vím, že mimo herecké práce a asistentury v divadle se také věnuješ namlouvání audioknih. Všimla jsem si, že se jedná zejména o literaturu o seberozvoji. Další otázka je tedy nasnadě – je to tvůj oblíbený žánr nebo by sis rád zkusil načíst něco jiného?

Ano, je pravda, že je to literatura, která má své čtenáře a posluchače, ale nicméně to úplně není můj šálek kávy. Velice bych si chtěl načíst nějakou historickou beletrii, třeba od Vlastimila Vondrušky, Simona Mawera nebo trilogii *Století* od Kena Folletta a *Husitskou trilogii* od Sapkowského. Já zároveň miluju fantasy, především knihy od J. R. R. Tolkiena jako *Pán prstenů* a *Hobit* přes další tituly, jako je *Harry Potter*, *Zaklínač*, *Zeměplocha*... Nebo také detektivní romány od Agathy Christie... Takže tohle všechno si načíst nebo nahrát, to by mě neskutečně bavilo.

Asistent režiséra Stanislava Slováka při zkoušení komedie *Prachy!*

Ale ta práce je pro mě skvělá zkušenost, ať už čtu cokoli. Je to trochu jiná, ale pro mě velmi přitažlivá disciplína.

Má další otázka bude směřovat k tomu, jak rád čteš, máš ještě další záliby, o které by ses se čtenáři rád podělil...?

Já vyšívám, klasický křížkový steh. A je to boží. U toho rád poslouchám nějakou audioknihu nebo hudbu od *Kiss*, *Queen*, *Beatles* až po filmové soundtracky (samozřejmě zase z *Pána prstenů* nebo *Harryho Pottera*). Velmi rád také odpočívám na zahradě prací, protože jsem přišel na to, že rukama z té hlavy dostanu úplně všechno.

A jakmile jenom můžu, trávím čas se svojí rodinou, manželkou Dankou a naší skoro roční dcerou Aničkou, a to je to, co mě nabíjí úplně nejvíce. Takže když se najednou stane, že mám volný den, že přes den nezkouším a večer ani nehraju, můžeme ho strávit všichni spolu, zajedeme někam na výlet, třeba na zámek nebo na hrad, nebo se jde-

me jenom doma projít kolem Bořitova, kde bydlíme. Je to krásné okolí se zalesněnými kopečky a je to takový náš soukromý „hobití“ Kraj, naše Dno pytle, ale to je samozřejmě kdekoli, kde s těma svýma holkama jsem. **Snad mi promineš, ale já to prostě nemůžu nechat jen tak a musím se tě zeptat, jak ses dostal k tomu vyšívání?**

Naučila mě to maminka a je to super, dneska když mě někdy vidí vyšívát, dokonce říká, že mě to naučila tak dobře, že to mám hezčí než ona. Vzniklo to tenkrát tak, že když jsme s bráchou vyrůstali, vyšel někdy asi v roce 1997 seriál *Pokémon* a my jsme po mém chtěli, aby nám nějaké vyšila, abychom je měli jako obrázky na zdi. A ona co nám furt bude takové hlouposti vyšívát, že nás to naučí a my si to vyšijeme sami. To byla ta nejlepší metoda. Takže v deseti nebo dvanácti letech jsem se naučil vyšívát a vyšívám. Měl jsem dlouhou pauzu, ale v poslední době jsem se k tomu vrátil a moc se mi to líbí.

A má poslední otázka se bude týkat asi toho nejhezčího, co se ti právě v životě děje, tedy rodičovství. Jak to vnímáš, změnilo tě to? Snažíš se už teď své dceři předat svou lásku ke knihám?

Miluju to, strašně jsem se na to těšil a jsem strašně rád, že jsem táta a že jsem táta své dcery. Je to sice klišé, ale je to ta nejkrásnější role. Už jsem jí dokonce přečetl *Hobita*, když byla v zavinovačce, tak jsem ji svým čtením uspával. A ona sama už má dost knížek, vedeme ji k nim od úplného začátku. Pro mě osobně jsou knihy jedním z nevyčerpatelných zdrojů inspirace, energie a fantazie. **Moc děkuji za krásný a inspirativní rozhovor.**

Text: Eliška Halodová

Josef Bouček

NOC PASTÝŘŮ

režie Petr Gazdík

„I v malém městě můžeš něco dobrého dokázat,“ zapsal si do svého deníku Jakub Jan Ryba, významný český skladatel přelomu 18. a 19. století, autor *České mše vánoční*, familiárně zvané „*Rybovka*“. Příběh o jeho životě si nenechte ujít na Činoherní scéně. „Je to psychologické drama, v němž jde o střet dvou autorit, osobností a boj talentu s mocí. Sonda do lidských srdcí a osudů. Hra je o potkávání se starých pořádků s novými, střetu vzdělanosti a nevzdělanosti, velkorysosti a úzkoprlosti, jde v ní také o hledání životní pravdy a víry. Jsou to témata snadno přenositelná i do dnešní doby, proto ji také hrajeme.“ (Milan Němec v roli Jakuba Jana Ryby)

Gabriela N.: Včera jsme viděli nádherné představení *Noc pastýřů*, zanechalo to ve mně hluboký zážitek a mnoho témat k přemýšlení.

Jana P.: Viděla jsem a mohu jen doporučit, nádherné, ač pro mě smutné představení, vřele všem doporučuji.

Zdenka S.: Asi se opakuji, ale znova to musím napsat. Jedno z nejkrásnějších představení.

Vladimíra B.: Úžasný herecký koncert. *Noc pastýřů* je skutečně opravdovým divadelním zážitkem.

March K.: Měla jsem tu čest vidět se synem těsně před uzavřením divadel. Bylo to dechberoucí. Jsem vděčná, že zrovna tohle představení jsem stihla. A atmosféra na konci... to bylo opravdu něco, co člověk jen tak nezažije. Klobouček všem zúčastněným.

Chvála bláznovství: Palečkův úsměv a pláč jako původní historický muzikál DbM

Naše postupné noření se do divadelních archiválií a s tím spojené představení další, možná už zapomenuté inscenace pokračuje. Tentokrát si na světlo dovolíme vytáhnout původní historický muzikál s názvem *Palečkův úsměv a pláč*, jenž měl československou premiéru před více než padesáti lety, a to 26. února 1974. Za jeho vznikem stál v té době již osvědčený skladatel Jindřich Brabec a jako dramatik měl svůj osobní debut Petr Rada. Inscenaci vytvořil režisér Richard Mihula za výtvarné spolupráce Antonína Vorla a choreografie Luboše Ogouna.

Režisér Richard Mihula, jenž v té době patřil k nejmladším z režiséřského týmu DbM, se na přelomu let 60. a 70. začal specializovat na žánr veseloher, zpravidla doplněný o výraznou složku pěveckou a taneční. Nebylo tedy překvapením, když se Mihulova tvůrčí cesta začala postupně vydávat k žánru muzikál. Za první výraznou snahu vykročit tímto směrem lze považovat českou „muzikalizaci“ americké hry M. Schisgala *Jimmy Shine* (prem. 8. 1. 1972), tehdy však k naplnění vize chyběla nezbytná profesionalita jednotlivých inscenačních složek. Dalším jen o něco málo lepším pokusem bylo hudební zpracování *Lysistraty* pod názvem *Nejkrásnější válka* (prem. 22. 4. 1972), na němž se jako jeden z autorů podílel také Jindřich Brabec. Za notné dovršení těchto snah tak lze považovat právě muzikál *Palečkův úsměv a pláč*.

Jiří Papež a Jaroslav Kuneš
(Foto Miloš Chmelař)

Tento historický muzikál o deseti obrazech vznikl na motivy stejnojmenného románu Františka Kubky (neplést s výtvarníkem Františkem Kupkou) a věnuje se postavě rytíře Jana Palečka ze Stráže, šaška a rádce Jiřího z Poděbrad. Postava šaška ve středověku na královském dvoře je kapitolou sama o sobě, mohla si dovolit mnohé, mimo jiné i říkat ničím nepřikráslenou pravdu, a dokonce i takovou, kterou se ostatní báli říct nahlas.

A i když nebyla inscenace bezvýhradně přijata, dočkala se počtu 32 repríz a znamenala na poli inscenování muzikálů v DbM posun vpřed, který vedl až k tomu, že se v divadle o rok později uskutečnilo uvedení amerického muzikálu *Dva šlechtici z Verony* (prem. 21. 1. 1975).

V hlavních rolích se jako Jan Paleček představil Jaroslav Kuneš a Jiří Papež jako Král

Stanislav Zindulka, Eva Gorčicová, Jaroslav Kuneš (Foto Miloš Chmelař)

Jiří z Poděbrad. Z dalších nelze opomenout například Stanislava Zindulku nebo Janu Gazdíkovou.

Název Divadlo bratří Mrštíků neslo divadlo oficiálně od 1. 9. 1954, v 70. letech už se jednalo o ustálenou druhou brněnskou činoherní scénu (druhou v historické posloupnosti, nikoliv významem), jejíž soubor čítal dokonce i víc členů než tehdejší Mahenova činohra. K souboru DbM se po svém zrušení v roce 1964 přidal soubor Divadla Julia Fučíka a s příchodem nového ředitele Milana Páska v roce 1967 došlo k dalšímu podstatnému rozšíření. Pásek si s sebou do Brna přivedl nejen svůj režiséřský tým (mezi nimi i Richarda Mihulu z Pardubic), ale také nadejné herecké osobnosti, ze kterých nelze nezmínit právě Stanislava Zindulku.

Léta 60. a 70. znamenala pro divadlo řadu změn, mimo jiné došlo v roce 1965 také ke

stěhování z Divadla U Jakuba do budovy bývalého kina na Lidické ulici, kde sídlí Činoherní scéna divadla dodnes. V tomto období tak došlo nejen k ustálení divadelního souboru a prostor, ale také k vytvoření pevnější dramaturgie, jež zahrnovala vedle děl klasických dramatiků také původní hudebně-dramatickou tvorbu.

Text: Eliška Halodová

ŽIVOT JE REŽISÉR S PODIVNÝMI NÁPADY

A proto jsme tady my.

Pro život, jaký je

Křídla 2023/2024

Divácká anketa

1. Nejoblíbenější herec (vypište jméno):

2. Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):

3. Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):

William Shakespeare / Hamlet aneb Hádala se duše s tělem

Francis Scott Fitzgerald / Velký Gatsby

Ray Cooney / Prachy!

Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Bílá Voda

Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields / Hra, která se zvrtila

4. Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):

Andrew Lippa, Marshall Brickman, Rick Elice / The Addams Family

Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb / Heidi

Stanislav Moša, Zdenek Merta / BASTARD

B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček / Proč bychom se netěšili na Smetanu

5. Nejvýraznější tvůrčí počin (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

The Addams Family / překlad - hudební nastudování - scéna - projekce - kostýmy - masky - choreografie -

pyrotechnické efekty - plakát

Velký Gatsby / překlad - hudba - scéna - projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Prachy! / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Heidi / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Bílá Voda / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Hra, která se zvrtila / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

BASTARD / libreto - hudba - nové hudební nastudování a aranžmá - scéna a projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Proč bychom se netěšili na Smetanu / hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Pohybovou spolupráci u inscenace *Hra, která se zvrtila*, měla na starosti Adéla Laštovková Stodolová

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!
Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu *Dokořán*, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2025 během slavnostního předávání cen.
Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.
Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2024. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Připravujeme

ZDENEK MERTA STANISLAV MOŠA

POHÁDKA O ŽIVÉ VODĚ

světová premiéra pohádkového muzikálu

„Byl jeden král a ten měl tři syny...“ Jak jinak začít s představováním nového pohádkového muzikálu, který bude mít již brzy premiéru na Hudební scéně? *Pohádka o živé vodě* obsahuje všechno, co od pohádky očekáváme. Tři princové, tři princezny, nemocný král, dobrodružná cesta za kouzelnou živou vodou, nebezpečný boj s drakem, medvěd mění se v orla, obětaví mravenečkové, strašidelný les...

Dvojice Zdenek Merta a Stanislav Moša se při své desáté autorské spolupráci znovu vrátila k pohádkovému žánru (jejich první pohádkou byla *Zahradu divů* v roce 2004) a rozhodla se zpracovat jeden z nejstarších a nejrozšířenějších motivů, který se od pradávna objevuje jak v pohádkách, tak v mýtech, bájích i folklóru napříč celým světem. Touha po nalezení živé vody, vody s kouzelnými schopnostmi, souvisí s přirozenou

lidskou touhou po vládě nad smrtí a nemocemi. Voda jako symbol života, voda, z níž jsme se zrodili, voda a její magická přírodní síla, voda, za níž se musí hrdina vydat, aby na strastiplné cestě plné nebezpečných úkolů poznal sám sebe. Pohádkový námět je samozřejmě založen na reálné zkušenosti s léčivými prameny, za nimiž se dodnes vydáváme do lázní, abychom ulevili nemocnému tělu a mnohdy i duši.

Král David má tedy tři syny. Jiřího, Jakuba a nejmladšího Jana. Když onemocní, vzpomene si královna Anežka na jeden dávný zvláštní sen o existenci zázračné živé vody. K ní se nyní upínají naděje a myšlenky celého království a na mladých kralevicích je, aby se postupně vydali do světa a pokusili se živou vodu získat a život umírajícího krále zachránit. Na své cestě potkávají vedle tří zakletých princezen také neobvyklé pomocníky v podobě mravenců, medvěda a orla.

V režii **Stanislava Moši** ožije na Hudební scéně vskutku velkolepý pohádkový svět, který vytvoří scénograf **Petr Hloušek**. Hudební skladatel **Zdenek Merta** napsal dechberoucí hudbu, která celkovou atmosféru podporuje stejně jako kostýmy z dílny **Andrey** a **Adély Kučerových**. V magickém světě ožijí i loutky zvířat v nadživotní velikosti, které vymyslí a navrhne **Jaroslav Milfajt**. Choreografie, tentokrát zahrnující jak velké sborové scény, tak specifické pohyby zmiňovaných loutek, je prací **Michala Matěje**. O hudební nastudování se postarají dirigenti **Dominik Pernica** a **Matěj Voda**.

V roli Krále se vystřídají **Igor Ondříček** nebo **Dušan Vitázek**, Královnu si zahrají **Hana Štěpánová** nebo **Ivana Vaňková** a v roli zakletého otce tří princezen se diváci mohou těšit na **Lukáše Janotu** nebo **Aleše Slaninu**. Nejmladšího prince Jana, díky jehož odvaze nakonec vše dobře dopadne, budou hrát **Jan Brožek** nebo **Libor Matouš**, silného prince Jiřího **Ondřej Halánek** nebo **Kristian Pekar** a moudrého prince Jakuba **Richard Pekárek** nebo **Ondřej Studénka**. Nejmladší zakletou princeznu Kristýnou bude **Eliška Hladilová** nebo **Esther Mertová**, prostřední Annu si zahraje **Kristýna Daňhelová** nebo **Dagmar Křížová** a nejstarší Emu **Tereza Navrátilová** nebo **Diana Velčická**.

Nechte se pozvat do starého dobrého pohádkového světa, kde postavy mluví krásným kultivovaným jazykem ve verších, kde zní kouzelné melodie za doprovodu živého orchestru a kde samozřejmě dobro nakonec zvítězí nad zlem. **Světová premiéra proběhne 25. ledna 2025 na Hudební scéně.**

Text: Klára Latzková

Nepřehlédněte

Darujte divadelní zážitek!

I letos je pro vás a vaše blízké připravena **limitovaná edice Vánočních dárkových poukazů**, jež šťastnému vlastníkovi, který ho najde v nadílce pod stromečkem, umožní vybrat si z naší programové nabídky přesně to, co by rád viděl a slyšel, přesně v den a čas, kdy mu to bude vyhovovat. Štěstí je tak rázem dvojnásobné, protože i vám odpadne starost s výběrem konkrétního titulu, o němž třeba až příliš pozdě zjistíte, že ho už vaše kamarádka právě před týdnem viděla, nebo s výběrem konkrétního data, kdy rodičům koupíte vstupenky zrovna na ten jediný víkend, na který už bohužel mají jiné plány. Podobná faux pas ale s Vánočním dárkovým poukazem nemůžou nastat! Jeden dárkový poukaz má hodnotu 500 Kč a využít jej lze během následujících 12 měsíců od zakoupení, obdarovaný má tedy dostatek času, aby jej využil podle svého uvážení.

Poukaz zakoupíte v pokladnách do vyprodání zásob či online do 23. 12. 2024 a osobně v pokladně či online při elektronickém nákupu jej i uplatníte.

Přejeme krásné Vánoce!

V příštím čísle

- Rozhovor s Richardem Pekárkem.
- Fotoreportáž z premiéry *Bylo nás pět*.
- Pokračujeme v představování hráčů orchestru, tentokrát si Miroslav Ondra popovídá s violoncellistou Břetislavem Vybíralem.
- Seznámíme vás s novou inscenací *Až na ten konec dobrý*.

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN prosinec 2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

299. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 20. 11. 2024

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová,

Tino Kratochvil, Jef Kratochvil

Titulní strana:

kostýmní návrhy

Antonína Vorla k inscenaci

Palečkův úsměv a pláč (1974)

Josef Bouček

NOC PASTÝŘŮ drama o boji talentu s mocí

režie Petr Gazdík

20. až 22. prosince

na Činoherní scéně

Milan Němec, Alena Antalová

Derniéra 18. prosince na Hudební scéně

Roald Dahl Dennis Kelly Tim Minchin

MATILDA

kouzelný rodinný muzikál režie Petr Gazdík

